

А.В. Колодийчук, канд. экон. наук., доц. (*Ужгородський торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, Ужгород*)

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ РОЗВИТТЯ СИСТЕМ СТРАТЕГІЧЕСКОГО УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІОННИМИ СИСТЕМАМИ СУБ'ЄКТОВ ХОЗЯЙСТВОВАННЯ

Стратегічне управління впровадженням ІКТ (інформаційно-комунікаційних технологій) неможливо розглядати без вивчення його еволюційних етапів. Вивчаючи генезис системи “Стратегічне управління впровадженням ІКТ”, можна виділити в її розвитку чотири етапи. Перший етап передбачав довгострокове планування діяльності суб'єктів господарювання. Суть цього етапу в прогнозуванні зростання фірми, а також в диференціації та аналізі синергії. Цей етап – період формування моделі стратегічного планування, який пов'язаний з змінами основних напрямків стратегій та можливостей підприємств сфери ІКТ. Передумовою цього етапу є те, що екстраполяції в майбутнє минулих тенденцій недостатньо. Зміцнення конкуренції, боротьба за організації-споживачів вимагали перегляду в сфері концептуальних положень довгострокового планування. Тому планування стає цільовим, ресурси розглядаються як засіб досягнення цілей на ринку ІКТ, план являє собою набір можливих альтернатив відповідно до прогнозованих змін середовища. Відхилення від прогнозних оцінок та виникнення нових тенденцій вимагає відповідної корекції стратегії, можливого виходу на нові ринки, розвитку нових компетенцій, максимального підвищення уваги до інновацій. В системі стратегічного планування на зміну екстраполяції прийшов розвернутий стратегічний аналіз, який зв'язав перспективи розвитку та цілі організації між собою для розробки стратегії. При стратегічному аналізі особливу увагу приділяють факторам макроекономічного розвитку, соціально-демографічним факторам, новітнім технологічним розробкам. Інтегрування фінансових та довгострокових планів в систему стратегічного планування дозволяє забезпечити виконання як поточних короткотермінових програм, бюджетів оперативних підрозділів в їх повсякденній діяльності, так і стратегічних завдань, які закладають основи майбутньої рентабельності та потребують окремої системи виконання, побудованої на

управлении проектами. Следовательно, основными организационными последствиями этого периода стали: 1) интеграция финансового и стратегического контроля. Управление инновационным развитием на данном этапе заключалось в формировании корпоративного портфеля продуктовых инноваций; 2) стратегическое планирование как диалог между корпоративной штаб-квартирой и стратегическими подразделениями ведения хозяйства. В состав инструментария концепции стратегического управления можно отнести матрицы портфельного анализа, анализ кривых опыта, учета конъюнктуры рынка, “овладения стратегическим мышлением”, выработкой “стратегических ответов” на действия конкурентов.

Стратегия, как концентратор ресурсов, эффективна лишь тогда, когда она позволяет фирме занять новую стратегическую позицию или существенно интенсифицировать операционную эффективность в рамках движения к большей ценности для потребителя. Этап стратегического предпринимательства связан с теоретическими разработками Г. Хамела и К. Прахалада, которыми определены составляющие, что лежат в основе создания и реализации конкурентных преимуществ высших порядков: нематериальные активы; учеба; инновация; способности; знание; лидерство [2]. Отмеченные элементы, взятые в системном взаимодействии друг с другом, могут сформировать знание фирмы о возможных рынках будущего и о том, каким образом фирма может сформировать эти рынки и быть на них первой. Сущностью концепции стратегического предпринимательства стала стратегическая ориентация всех работников и синхронизация планов подразделений ИКТ-корпораций, ответственных за достижение целей развития. Инструментарий данной концепции составляют: анализ ресурсного потенциала, анализ преимуществ предупреждения, динамический подход к разработке и реализации стратегии. Инновационный менеджмент на данном этапе заключается в формировании инновационной среды. Организационными последствиями стратегического предпринимательства стали корпоративная реструктуризация, а также развитие корпоративного потенциала через информационные системы управления человеческими ресурсами, стратегические ИКТ-альянсы.

Литература

1. Акофф Р. Планирование будущего корпорации / Р. Акофф. – М.: Прогресс, 1985. – 327 с.
2. Хамел Г. Конкурируя за будущее. Создание рынка завтрашнего дня / Г. Хамел, К.К. Прахалад. – М.: ЗАО “Олимп и бизнес”, 2002. – 288 с.